

gøre, og som vil bryde hele Systemet og gøre det hele til en aldeles uforstaaelig Forvirring. Jeg kan ikke antage andet, end at det er en utilstrækkelig Indtrængen i Landboforeningernes Forslag, der har ført til, at de konservative Medlemmer paa denne Maade ganske har mistydet Forslagets Hensigt og i Virkeligheden ved at ville indføre § 5 har givet hele Lovforslaget og dets Hensigt et saa afgørende Mistillidsvotum, som det overhovedet er muligt at give. Jeg kan ikke tilraade dette Forslag, som jo ikke har vundet nogen Tilslutning hverken i det andet høje Ting eller i dette høje Ting, og som heller ikke — det maa man ikke tro — i Landboforeningernes Kreds har den Tilslutning, som det tilsyneladende har. Det har tværtimod i Landboforeningernes Kreds været Genstand for en meget skarp Kritik. Man har paavist alle dets Vilkaarligheder og hele den Usikkerhed, som det paa andre Punkter hviler paa. Dette Forslag kan jeg selvfølgelig ikke tiltræde, allermindst naar det er brudt i Stykker og ikke en Gang udgør den Helhed, som det dog oprindeligt var.

Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Sonne) fremdrog et Forhold vedrørende Hestefoder paa enkelte Ejendomme, som paa Grund af særlige Forhold vilde være vanskeligt stillede. Det af ham nævnte Forhold kan være sikker paa Administrationens fulde Forstaaelse. Jeg har ofte haft Lejlighed til i disse Aar at sige, at det ikke er gørligt at tilvejebringe en Ordning, som indretter hele Landets Forhold under Hensyn til Enkeltilfælde, men at det derimod vel lader sig gøre under Lovens Forvaltning at tage Hensyn til disse enkelte Tilfælde, og jeg kan derfor ogsaa tilsige det ærede Medlem, at hvor en Ejendoms Driftsforhold nødvendigt kræver det, vil der i videst muligt Omfang fra Administrationens Side blive taget Hensyn til det ærede Medlems nu udtalte Ønske.

Overfor det ærede Medlem, som er Venstres Ordfører (Ole Hansen), skal jeg bekræfte, at jeg er med det ærede Udvalg enig i, at Halvdelen af Melassen skal vende tilbage til Sukkerroedyrkerne.

Med disse Ord skal jeg altsaa tilraade ærede Medlemmer at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag og derefter for det saaledes ændrede Lovforslag, idet jeg ligesom alle ærede Medlemmer udtaler Ønsket om, at Loven vil blive mødt ude i Landet med den Forstaaelse, som en Lov, der har samlet et saa overordentligt Flertal i begge Rigsdagens Ting, naturligt har Krav paa. Jeg skal dertil føje det andet

og væsentlige Ønske, at Udsigterne for vor Kornhøst, som jo for Øjeblikket er langt bedre end de tilsvarende Udsigter forrige Aar, ikke vil slaa fejl, men at en i alt Fald normal Høst vil være den, som denne Lov kommer til at virke for. I saa Fald føler jeg mig overbevist om, at Loven ikke vil være til Hinder for nogen Produktion indenfor Landbruget, men derimod til Gavn for det hele Samfund, idet den da vil betrygge Ernæringsforholdene her i Landet i det kommende Aar.

Ordføreren (Ole Hansen): De Udtalelser, som den højtærede Indenrigsminister nu fremsatte i Anledning af det Spørgsmaal, som det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Sonne) rettede til Ministeren, finder jeg fuldt ud forsvarlige og rigtige, og jeg skal som Ordfører tillade mig at udtale, at jeg her fuldstændig kan slutte mig til den højtærede Ministers Udtalelser.

Den højtærede Minister synes at nære nogen Frygt for, at der ikke skal blive tilstrækkeligt Korn til Vareudvekslingen med vore Nabolande. Jeg maa dog her straks gøre opmærksom paa, at naar der er fremsat Udtalelser om, at 6½ Mill. Tdr. Korn vil være tilstrækkeligt til Befolkningens Ernæring her i Landet, saa bliver der, hvis dette er rigtigt, godt i Mill. Tdr. Korn til eventuel Brug ved Vareudvekslingen med vore Nabolande. Vi fra vor Side ønsker ikke, at der paa nogen mulig Maade skal lægges Hindringer i Vejen for denne Vareudveksling. Vi anser tværtimod denne Vareudveksling for en Nødvendighed for os her i Landet, og det af flere Grunde. Men Vareudveksling kan jo ogsaa finde Sted med andet end Korn. Denne Vareudveksling finder for Tiden Sted med andre Landbrugsprodukter, og det synes dog i alt Fald at vinde ret stor Tilslutning i vore Nabolande. Men hvis vi her i Landet blot faar en nogenlunde normal Høst i den kommende Sommer, vil det forhaabentlig ogsaa lykkes den højtærede Minister gennem den Bemyndigelse, Lovforslaget giver, at tilvejebringe et tilstrækkeligt Kvantum Korn til Benyttelse ved denne Samhandel eller Vareudveksling med vore Nabolande. Jeg haaber i alt Fald, at dette maa lykkes.

Sonne: Ogsaa jeg ønsker at bringe den højtærede Minister en Tak for det af ham afgivne Svar paa den af mig rettede Anmodning, et Svar, jeg med Tilfredshed tør forstaa saaledes, at Ministeren er rede til, saa vidt Forholdene muliggør dette, af